

P7_TA(2012)0512

Kastu diskriminācija Indijā

Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. decembra rezolūcija par kastu diskrimināciju Indijā (2012/2909(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2007. gada 1. februāra rezolūciju¹ par dalītu cilvēktiesībām Indijā un rezolūcijas par ikgadējiem ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē, proti, 2012. gada 18. aprīļa rezolūciju²,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par rasu diskriminācijas izskaušanu (*CERD*) un tās vispārējos ieteikumus XXIV, ko ratificējusi Indija,
- ņemot vērās sociālā taisnīguma un iespēju nodrošināšanas ministra *Mukul Vasnik* izvirzīto valdības priekšlikumu "Aizliegums nodarbināt atkritumu vākšanā ar rokām un šajās darbības iesaistīto personu rehabilitācijas projekts (2012)", kas tika iesniegts Indijas Parlamentā 2012. gada 3. septembrī,
- ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Navi Pillay* 2009. gada 19. oktobra paziņojumu un viņas aicinājumu ANO dalībvalstīm atbalstīt projektu ANO principiem un vadlīnijām diskriminācijas, kas balstīta uz darbu un izcelsmi, efektīvai izskaušanai,
- ņemot vērā ieteikumus, kas izriet no ANO īpašajām procedūrām un ANO līguma struktūrām, kā arī ieteikumus, kas ietverti divos 2008. gada 10. aprīļa un 2012. gada 24. maija vispārējos regulārajos pārskatos par Indiju,
- ņemot vērā ANO darba grupas 2012. gada 9. jūlija ieteikumus par vispārējo regulāro pārskatu par Indiju,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta cilvēktiesību aizstāvju jomā 2012. gada 6. februārī paustās dziļās bažas par dalītu situāciju Indijā,
- ņemot vērā pašlaik notiekošo valsts mēroga gājieni *Maila Mukti Yatra*, lai izskaustu atkritumu vākšanu ar rokām, kurā piedalās tūkstošiem cilvēku un kurš no 2011. gada 30. novembra līdz 2012. gada 31. janvārim ir šķērsojis 18 Indijas štatus,
- ņemot vērā ES un Indijas tematisko dialogu cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 5. punktu,

¹ OV C 250 E, 25.10.2007., 87. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0126.

- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Indija ir guvusi milzīgus ekonomiskus panākumus un tā kā *BRICS* valstīm pašlaik ir ievērojama ietekme pasaules politikā; tā kā kastu diskriminācija tomēr joprojām ir plaši un pastāvīgi izplatīta;
 - B. tā kā Indijas konstitūcija piešķir tās pilsoņiem vienlīdzīgu statusu un tā kā diskriminācija kastas dēļ un neaizskaramība tiek uzskatīta par nelikumīgu tās 15. un 17. pantā; tā kā dalīti ir veikuši visaugstākās politiskās funkcijas; tā kā Indijā ir spēkā tiesību akti un noteikumi, kas paredzēti zemāko kastu un zemāko cilšu grupu aizsardzībai, piemēram, 1976. gada Civiltiesību aizsardzības akts un 1989. gada Zemāko kastu un zemāko cilšu grupu akts (nežēlības novēršanas akts); tā kā Indijas premjerministrs *Manmohan Singh* ir nācis klajā ar vairākiem nopietniem paziņojumiem par prioritātes piešķiršanu vardarbības apkarošanai pret dalītiem;
 - C. tā kā, neskatoties uz šiem centieniem, aptuveni 170 miljoni dalītu un adivāsu Indijā turpina ciest no smagām sociālās atstumtības formām; tā kā SDO ir aplēsusi, ka ievērojams vairākums piespiedu darbā cietušo valstī pārstāv zemākās kastas un zemākās ciltis;
 - D. tā kā atkritumu vākšana ar rokām, neskatoties uz oficiālu aizliegumu, turpina būt plaši izplatīta, un simtiem tūkstošu gandrīz vienīgi dalītu sieviešu ir iesaistītas šajā kalpības veidā, Indijas dzelzceļa uzņēmumam esot lielākajam atkritumu lasīšanas ar rokām nodarbinātājam;
 - E. tā kā dalītu un adivāsu sievietes, kas ir visnabadzīgākās Indijā, saskaras ar vairākkārtēju diskrimināciju kastas un dzimuma dēļ, bieži tiek pakļautas smagiem fiziskās neaizskaramības pārkāpumiem, tostarp seksuālai izmantošanai, ko nesodīti veic dominējošo kastu pārstāvji, kā arī viņas tiek sociāli atstumtas un ekonomiski ļaunprātīgi izmantotas un viņu vidū lasītprasme ir aptuveni 24 %;
 - F. tā kā saskaņā ar aplēsēm par lielāko daļu noziegumu pret dalītu sievietēm netiek ziņots bailu no sociālās izolācijas un draudu personas drošībai un drošumam dēļ; tā kā vienā konkrētā gadījumā 2012. gada 9. septembrī Harjanas štatā Dabras ciematā (Hisaras apgabalā) tika izvarota grupā 16 gadus veca dalītu meitene; tā kā viņas tēvs pēc notikušā atklāšanas izdarīja pašnāvību un policija nolēma rīkoties novēloti vienīgi pēc tam, kad saskārās ar masu protestiem;
 - G. tā kā 2012. gada 20. novembrī Darmapuri (Tamilnadu štats) aptuveni 1000 cilvēku grupa no augstākām kastām izlauzīja un aizdedzināja vismaz 268 mājas dalītu kopienās un klātesošie policijas darbinieki notiekošajā neiejaucās;
 - H. tā kā Sieviešu aizsardzības pret vardarbību ģimenē akts (2005) netiek efektīvi īstenots un tā kā plaši izplatītie aizspriedumi pret sievietēm policijā, tiesu sistēmā, medicīnas iestādēs un politiķu vidū kavē taisnīguma ieviešanu;
 - I. tā kā notiesāšanas par noziegumiem, kas noteikti Zemāko kastu un zemāko cilšu grupu aktā (nežēlības novēršanas akts), gadījumu skaits joprojām ir ārkārtīgi zems un neattur no noziegumu veikšanas;
 - J. tā kā saskaņā ar dažādiem vietējiem un starptautiskiem avotiem no 100 000 līdz 200 000 meiteņu, no kurām lielākā daļa pieder dalītiem, iespējams, ir iesaistītas piespiedu darbā

vērtuvēs Tamilnadu štatā, kas piegādā dziju rūpnīcām, kuras ražo apģērbus Rietumu zīmoliem,

1. atzīst Indijas panākumus kastu diskriminācijas izskaušanā federālajā, valsts un vietējā līmenī; turklāt atzinīgi vērtē daudzu Indijas politiķu, plašsaziņas līdzekļu, NVO un citu publisku viedokļu paudēju ikvienā sabiedrības līmenī stingro nostāju pret kastu diskrimināciju;
2. tomēr joprojām pauž bažas par joprojām lielo nežēlīgu noziegumu skaitu, par kuriem gan ir, gan nav ziņots, un par plaši izplatīto neaizskaramības praksi, proti, atkritumu vākšanu ar rokām;
3. prasa Indijas iestādēm federālajā, valsts, reģionālajā un vietējā līmenī turēt savus solījumus un īstenot vai vajadzības gadījumā grozīt spēkā esošos tiesību aktus, jo īpaši Zemāko kastu un zemāko cilšu grupu aktu (nežēlības novēršanas akts), lai efektīvi aizsargātu dalītus un citas neaizsargātas sabiedrības grupas:
4. jo īpaši uzsver, ka cietušajiem ir jāspēj droši reģistrēt savas lietas policijā un tiesu iestādēs, kā arī nepieciešamību policijai un tiesu iestādēm veikt turpmākus pasākumus pēc ziņojumu saņemšanas par nežēlīgiem noziegumiem un citiem diskriminācijas gadījumiem;
5. aicina Indijas parlamentu rīkoties saskaņā ar savu plānu un pieņemt jaunu tiesību aktu, kas aizliegtu nodarbināt atkritumu vākšanā ar rokām un nodrošinātu šajās darbībās iesaistīto personu rehabilitāciju, kā arī aicina Indijas valdību veikt vajadzīgos pasākumus tā tūlītējai īstenošanai;
6. aicina Indijas iestādes atcelt tos noteikumus tiesību aktā par ārvalstu ieguldījumu, kuri neatbilst starptautiskajiem standartiem un, iespējams, kavē NVO, tostarp dalītu un citu organizāciju, kas pārstāv nelabvēlīgas grupas Indijas sabiedrībā, darbu, traucējot tām saņemt finansējumu no starptautiskajiem līdzekļu devējiem;
7. aicina Padomi, Komisiju, Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos un ES dalībvalstis izstrādāt ES politiku par kastu diskrimināciju un ANO Cilvēktiesību padomē atbalstīt ANO principu un vadlīniju diskriminācijas, kas balstīta uz darbu uz izcelsmi, efektīvai izskaušanai projektu,
8. atzinīgi vērtē to, ka, Indijas Ministru kabinets 2012. gada septembrī apstiprināja Bērnu un pusaudžu darba (aizlieguma) aktu, ar ko aizliedz par 14 gadiem jaunāku bērnu nodarbināšanu visās nozarēs un par 18 gadiem jaunāku bērnu nodarbināšanu kaitīgās nozarēs; aicina Indijas valdību veikt efektīvus īstenošanas pasākumus, lai ātri samazinātu strādājošo bērnu skaitu, kas aizvien ir viens no lielākajiem pasaulē, un ieviestu tiesību aktus, kuri pilnībā aizliegtu bērnu darbu saskaņā ar Starptautiskās darba organizācijas pamatnostādņēm.
9. aicina ES un dalībvalstu pārstāvniecības Indijā iekļaut kastu diskriminācijas jautājumu savos dialogos ar Indijas iestādēm un piešķirt prioritāti programmām, kas risina kastu diskriminācijas problēmas, tostarp izglītībā, un programmām, kuru uzmanības centrā ir sievietes un meitenes; sagaida, ka ES turpmākā sadarbība ar Indiju tiks novērtēta no ietekmes uz kastu diskrimināciju viedokļa;

10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Indijas premjerministram, Indijas tieslietu ministram, Indijas iekšlietu ministram, Indijas sociālā taisnīguma un iespēju nodrošināšanas ministram, Padomei, AP/PV, Komisijai, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jomā, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Nāciju sadraudzības ģenerālsekretāram, ANO ģenerālsekretāram un ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam.